

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

5 MARS 1948.

MAART 1948.

PROPOSITION DE LOI

instituant un Comité de Coordination des Etablissements publics créés au bénéfice des victimes de la guerre.

WETSVOORSTEL

tot oprichting van een Coordinatiecomité van de Openbare instellingen opgericht ten bate van de oorlogsslachtoffers.

DEVELOPPEMENTS

TOELICHTING.

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

L'expérience a démontré que les activités sociales développées par les trois établissements publics créés en faveur des victimes de la guerre 1914-1918, à savoir : l'Œuvre Nationale des Invalides de Guerre, l'Œuvre Nationale des Orphelins de Guerre et l'Œuvre Nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers Politiques de la Guerre 1914-1918, s'interpénétraient, créant fréquemment des conflits d'attribution.

Cette situation provient du fait que les différentes catégories de victimes se retrouvent souvent au sein d'une même famille, ou que la même victime change de catégorie au cours de son existence (exemple : ancien combattant devenant invalide et vice versa).

D'autre part, l'assistance moderne a comme premier but de réadapter l'assisté, aussi rapidement que possible, à une vie normale, et ne lui alloue une aide financière qu'à titre transitoire.

Or, les raisons qui ont amené le demandeur à s'adresser à l'Œuvre sont fréquemment, à la fois d'ordre social, économique, familial ou médical.

Le conseil d'une seule assistante sociale qualifiée suffit pour poser le diagnostic des causes qui ont provoqué une demande d'intervention.

Il est, d'autre part, contre-indiqué et onéreux de laisser agir sur un même territoire des assistants sociaux relevant de trois œuvres, alors qu'un seul pourrait plus efficace-

De ondervinding heeft aangetoond, dat de maatschappelijke werking van de drie openbare instellingen die ten bate van de slachtoffers van de oorlog 1914-1918 werden opgericht, te weten: het Nationaal Werk der Oorlogsinvaliden, het Nationaal Werk der Oorlogswezen en het Nationaal Werk der Oudstrijders, Gedeporteerden en Politieke gevangenen van de oorlog 1914-1918, dooreen loopt, wat dikwijls bevoegdheidsconflicten uitlokte.

Die toestand is te wijten aan het feit, dat men dikwijls in een zelfde gezin slachtoffers aantreft die behoren tot de verschillende categorieën, of dat hetzelfde slachtoffer in de loop van zijn leven van categorie verandert (voorbeeld: oudstrijder die invalide wordt).

Anderzijds is het hoofddoel van de moderne hulpverlening, de bedeelde zo spoedig mogelijk weer aan een normaal leven aan te passen, en wordt hem slechts, bij wijze van overgang, geldelijke hulp verleend.

Welnu, de redenen die de aanvrager er toe hebben aanzet zich tot het werk te richten, zijn heel dikwijls tegelijk van sociale, economische, familiale en geneeskundige aard.

De raad van één enkele bevoegde sociale assistente volstaat om de aard vast te stellen van de oorzaken die aanleiding hebben gegeven tot het indienen van een aanvraag tot tussenkomst.

Het is, anderzijds, niet raadzaam en kostelijk sociale assistenten van drie werken op hetzelfde gebied te laten optreden, terwijl één enkele veel doelmatiger de hulp

ment coordonner l'aide aux victimes de la guerre de son ressort.

Il est également souhaitable que des critères sociaux communs président à l'assistance sociale accordée par l'Etat aux différentes catégories de victimes de la guerre.

De même, il est désirable d'éviter l'éparpillement des efforts et de permettre aux trois œuvres de créer, s'il y a lieu, des institutions communes convenant à certaines catégories de leurs bénéficiaires (caisses de prêts — centres de formation professionnelle, intendance, etc.).

Enfin, les sentiments de solidarité liant entre elles d'importantes catégories de victimes de la guerre ont poussé à la création, en droit et en fait, d'institutions spécialisées. S'il n'y a actuellement aucun inconvénient à ce que l'O.N.I.G., l'O.N.A.C. et l'O.N.O.V.A. créent des organes particuliers pour leurs bénéficiaires respectifs, il y a toutefois lieu d'éviter que cette division entraîne des conséquences néfastes, tant au point de vue social que du point de vue du Trésor Public.

Les trois œuvres ont d'ailleurs parfaitement compris la nécessité de coordination puisqu'elles ont spontanément créé un comité de coordination qui fonctionne à titre consultatif.

Toutefois l'absence de l'existence légale de ce comité ne permet aucune gestion commune des services que l'intérêt, tant des œuvres elles-mêmes que des bénéficiaires, exigeraient de fusionner.

En effet il y a lieu de prévoir tant à l'échelon national que régional la possibilité technique de la coordination du travail quotidien. Le but de la présente proposition de loi est de créer l'organisme qui, tout en sauvegardant l'autonomie et l'originalité des œuvres, permettra à celle-ci, d'éviter une dispersion des efforts en soumettant à une gestion commune les services dont le but et les méthodes de travail sont identiques.

L'article 2 désigne les services qui en tout état de cause devront être fusionnés. Le comité central aura toutefois la latitude d'en unifier d'autres.

L'article 4 a pour but de rendre effective sur le plan régional et local la collaboration instituée sur le plan national.

L'article 8 permet aux comités de coordination de s'assurer la collaboration d'organismes ou services sociaux locaux ou régionaux existants. Ces organismes devront toutefois être agréées préalablement par le Comité Central. Ils resteront soumis au contrôle du service compétent désigné à cet effet par le Comité central. L'agrément sera toutefois révocable quand les directives émanant des comités de coordination ne seront pas appliquées.

L'article 15 a pour but de confier le contrôle du Comité au ministre qui a les victimes de la guerre dans ses attri-

aan de oorlogsslachtoffers van haar gebied zou kunnen samenordenen.

Het is eveneens wenselijk, dat gemeenschappelijke criteria ten grondslag liggen aan de maatschappelijke hulp die door de Staat aan de verschillende categorieën van oorlogsslachtoffers wordt verleend.

Evenzo is het wenselijk versnippering van de pogingen te vermijden en aan de drie werken toe te laten om, indien daartoe reden bestaat, gemeenschappelijke instellingen op te richten die ten dienste zouden staan van sommige categorieën van hun rechthebbenden (leenkassen — centra voor beroepsopleiding, intendantie, enz.).

De gevoelens van solidariteit die belangrijke categorieën van oorlogsslachtoffers onderling verbinden, hebben, ten slotte, aanleiding gegeven tot het oprichten, in rechte en in feite, van gespecialiseerde instellingen. Zo er thans geen enkel bezwaar tegen is, dat het N. W. O. I., het N. W. O. S. en het N. W. O. W. bijzondere instellingen oprichten ten gunste van hun onderscheidenlijke rechthebbenden, dan moet, evenwel, vermeden worden, dat die splitsing noodlottige gevolgen zou hebben, zowel van maatschappelijk standpunt uit als ten opzichte van de Schatkist.

De drie werken hebben, overigens, heel goed de noodzakelijkheid van coördinatie begrepen, vermits zij spontaan een coördinatiecomité hebben opgericht dat op adviserende wijze werkt.

Het gemis aan een wettelijk bestaan van dit comité maakt elk gemeenschappelijk beheer van de diensten, die zowel in het belang van de werken zelf als in dat van de rechthebbenden zouden moeten versmolten worden, onmogelijk.

Inderdaad, zowel op nationaal als op gewestelijk plan, dient de technische mogelijkheid van de coördinatie van het dagelijks werk voorzien. Dit voorstel heeft de oprichting van een organisme ten doel dat de zelfstandigheid en de oorspronkelijkheid van de werken zal vrijwaren en tevens aan deze toelaten een versnippering van de pogingen te vermijden, door de diensten waarvan het doel en de werkwijzen dezelfde zijn, aan een gemeenschappelijk beheer te onderwerpen.

Artikel 2 wijst de diensten aan die, alleszins, moeten versmolten worden. Het staat, evenwel, het centraal comité vrij er nog andere tot een geheel te verenigen.

Artikel 4 heeft ten doel de op het nationaal plan ingevoerde samenwerking ook op het gewestelijk en plaatselijk plan effectief te maken.

Artikel 8 laat aan de coördinatiecomité's toe beroep te doen op de medewerking van de bestaande plaatselijke of gewestelijke maatschappelijke organismen of diensten. Die organismen moeten, evenwel, vooraf door het Centraal Comité worden, erkend. Zij blijven onderworpen aan het toezicht van de bevoegde dienst die, te dien einde, door het Centraal Comité wordt aangewezen. De erkenning kan, evenwel, worden herroepen indien de richtlijnen van de coördinatiecomité's niet worden toegepast.

Artikel 15 heeft ten doel de controle over het Comité toe te vertrouwen aan de Minister die de oorlogsslachtof-

bution. S'il est en effet désirable qu'au moment où la mission de ce ministre arrive à expiration les œuvres créées en faveur des victimes de la guerre soient soumises à l'autorité du Ministre de la Santé Publique et de la Famille, il y a des inconvénients graves à procéder immédiatement à ce transfert, pour les deux motifs suivants :

a) tant que la législation en faveur des victimes de la guerre n'a pas reçu d'exécution il est utile que le Ministre assure une coordination constante entre la politique sociale développée par les œuvres et l'action menée par ses propres services.

Tant que tous les droits ne sont pas reconnus et ne portent pas leurs effets les œuvres auront, outre leur mission normale, à pallier aux lenteurs inévitables de l'exécution des lois. Cette situation a une incidence directe sur les budgets des établissements publics institués en faveur des victimes de la guerre. Une coordination aussi complète que possible doit donc exister entre le Ministère des Victimes de la Guerre et les œuvres chargées de venir en aide à celles-ci.

b) D'autre part, l'opinion publique reconnaît qu'un traitement privilégié doit être réservé aux Victimes de la guerre et particulièrement à celles intitulées les victimes du devoir. Malgré les difficultés économiques et financières, elle est disposée à faire un effort particulier pour cette catégorie intéressante de nos compatriotes. Elle ne comprendrait pas que, moins de trois ans après la fin de la guerre, les victimes de celle-ci fussent traitées suivant des critères appliqués communément à tous ceux qui font appel à l'assistance des pouvoirs publics.

fers onder zijn bevoegdheid heeft. Zo het, inderdaad, verkieslijk is dat, op het ogenblik dat de opdracht van die minister vervalt, de ten bate van de oorlogsslachtoffers opgerichte werken aan het gezag van de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin worden onderworpen, zijn er nochtans ernstige bezwaren in te brengen tegen die onmiddellijke overdracht, en dit om de twee volgende redenen :

a) zolang de wetgeving ten bate van de oorlogsslachtoffers niet ten uitvoer wordt gelegd, is het raadzaam dat de Minister een bestendige coördinatie verzekert tussen de door de werken gevoerde maatschappelijke politiek en de werkzaamheden van zijn eigen diensten.

Zolang niet alle rechten erkend zijn en hun volledige uitwerking hebben, zullen de werken, behalve hun gewone opdracht, de onvermijdelijke traagheid in zake de uitvoering van de wetten moeten verhelpen. Die toestand heeft een rechtstreekse weerslag op de begrotingen van de ten bate van de oorlogsslachtoffers opgerichte openbare instellingen. Er moet dan ook een zo volledig mogelijke coördinatie bestaan tussen het Ministerie voor Oorlogsgetroffenen en de werken die gelast zijn hen ter hulp te komen.

b) Anderzijds, erkent de publieke opinie, dat de oorlogsslachtoffers en inzonderheid de slachtoffers van de plicht, het voorwerp moeten uitmaken van een bevoorrechte behandeling. Ondanks de economische en financiële moeilijkheden, is zij bereid een bijzondere inspanning te doen om die belangwekkende categorie van medeburgers te helpen. Zij zou niet begrijpen dat, minder dan drie jaar na het einde van de oorlog, de slachtoffers van deze oorlog zouden behandeld worden volgens de criteria die gewoonlijk worden toegepast op allen die beroep doen op de onderstand van de openbare besturen.

Isabelle BLUME-GREGOIRE.

PROPOSITION DE LOI.

ARTICLE PREMIER

Il est institué, sous la dénomination « Comité Central de Coordination des établissements publics créés au bénéfice des victimes de la guerre », un établissement public dont l'organisation et le fonctionnement seront réglés par arrêté royal.

Ce Comité a pour objet, outre la coordination, la gestion des services communs à l'Œuvre Nationale des Invalides de Guerre, à l'Œuvre Nationale des Anciens Combattants, Déportés et Prisonniers Politiques de la Guerre 1914-1918, et à l'Œuvre Nationale des Orphelins de Guerre.

WETSVOORSTEL.

EERSTE ARTIKEL.

Onder de benaming « Coördinatiecomité van de openbare instellingen opgericht ten bate van de oorlogsslachtoffers », wordt een openbare instelling opgericht waarvan de inrichting en de werking bij Koninklijk besluit worden geregeld.

Dit Comité heeft ten doel, buiten de coördinatie, het beheer der gemeenschappelijke diensten van het Nationaal Werk der Oorlogsinvaliden, van het Nationaal Werk der Oudstrijders, Gedeporteerden en Politieke Gevangenen van de oorlog 1914-1918 en van het Nationaal Werk der Oorlogswezen.

ART. 2.

Les services communs sont notamment :

- a) le service social;
- b) la caisse de prêts;
- c) les services financiers et de l'intendance.

ART. 3.

Le Comité est composé de neuf membres effectifs et de six suppléants.

Chaque Œuvre désigne trois membres effectifs et deux suppléants.

Le Roi nomme le Président du Comité.

En cas de partage des voix lors des votes, celle du Président est prépondérante.

ART. 4.

a) Dans chaque chef-lieu d'arrondissement ou dans chaque localité où la nécessité imposera de le faire, le Comité de Coordination instituera des comités régionaux composés de neuf membres effectifs et de six suppléants. Chaque œuvre désignera 3 membres effectifs et 2 suppléants. Le Comité national nomme les présidents des comités régionaux. En cas de partage des voix au Comité régional, celle du Président est prépondérante;

b) Le Comité régional de coordination a sur le plan régional et local les mêmes attributions que celles qui sont dévolues au Comité central sur le plan national;

c) Le Comité régional s'inspirera toutefois des directives générales qui lui sont données par le Comité Central.

ART. 5.

Le Comité Central de Coordination des établissements publics créés au bénéfice des Victimes de la Guerre est placé sous la tutelle du Ministre de la Santé Publique et de la Famille, lequel désigne à cet effet un Commissaire du Gouvernement et un suppléant, qui assistent de droit, avec voix consultative, à toutes les réunions du Conseil d'Administration.

Lorsqu'une décision du Conseil est contraire à la loi, aux statuts ou à l'intérêt général, le Commissaire du Gouvernement prendra, dans un délai de cinq jours, son recours auprès de son Ministre.

La décision incriminée sera définitive si, dans un délai de quinze jours à partir de l'introduction du recours par le Commissaire, le Ministre n'a pas notifié sa décision d'annulation.

Ces délais sont francs et ne comptent, en ce qui concerne le Commissaire ou son suppléant, à partir du jour où la décision est venue à leur connaissance, soit par une notification, soit par leur présence à la réunion où elle a été prise.

ART. 2.

De gemeenschappelijke diensten zijn onder meer :

- a) de maatschappelijke dienst;
- b) de leenkas;
- 3) de financiële en intendantiediensten.

ART. 3.

Het Comité is samengesteld uit negen werkende en zes plaatsvervangende leden.

Ieder Werk wijst drie werkende en twee plaatsvervangende leden aan.

De Koning benoemt de Voorzitter van het Comité.

In geval van staking van stemmen bij de stemmingen, geeft deze van de Voorzitter de doorslag.

ART. 4.

a) In ieder arrondissementshoofdplaats of in iedere localiteit waar de noodzaak daartoe dwingt, richt het Coördinatiecomité gewestelijke comité's in, samengesteld uit negen werkende en zes plaatsvervangende leden. Ieder werk wijst 3 werkende en 2 plaatsvervangende leden aan. Het Nationaal Comité benoemt de voorzitters der gewestelijke comité's. In geval van staking van stemmen in het Gewestelijk Comité, geeft deze van de Voorzitter de doorslag.

b) Het gewestelijk Coördinatiecomité heeft, op gewestelijk en plaatselijk plan, dezelfde bevoegdheden als deze die op nationaal plan aan het Centraal Comité worden toegekend.

c) Het gewestelijk Comité steunt, evenwel, op de algemene onderrichtingen die het door het Centraal Comité worden verstrekt.

ART. 5.

Het Centraal Coördinatiecomité van de openbare instellingen opgericht ten bate van de oorlogsslachtoffers, wordt geplaatst onder de bescherming van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin, dat te dien einde een Regeringscommissaris en een plaatsvervanger aanwijst welke rehtens en zonder stemrecht aan alle vergaderingen van de Raad van Beheer deelnemen.

Wanneer een beslissing van de Raad strijdig is met de wet, met de statuten of met het algemeen belang, heeft de Regeringscommissaris binnen een termijn van vijf dagen, verhaal bij zijn Minister.

De betwiste beslissing wordt definitief, indien de Minister, binnen een termijn van vijftien dagen na de indiening van het verhaal van de Commissaris, zijn nietigverklaring niet heeft betekend.

Het geldt hier volle termijnen die, wat de Commissaris of zijn plaatsvervanger betreft, slechts een aanvang nemen van de dag af waarop de beslissing hun hetzij door een betekening, hetzij door hun aanwezigheid op de vergadering waarop zij werd genomen, ter kennis werd gebracht.

ART. 6.

Les décisions du Comité central de Coordination sont exécutées par un bureau exécutif dans lequel siège le fonctionnaire dirigeant de chacun des trois établissements publics.

Ce Comité Exécutif est présidé par le Président du Comité Central de Coordination ou par son délégué.

ART. 7.

Les décisions du Comité régional de coordination sont exécutées par un bureau exécutif dans lequel siègeront un agent délégué par chaque œuvre. Le Comité exécutif régional est présidé par le Président du Comité régional ou par son délégué.

ART. 8.

Les Comités centraux et régionaux de Coordination exercent leur mission en collaborant, partout où ils existent, avec les organismes ou services sociaux locaux ou régionaux qui auront été agréés par le Comité Central de Coordination.

ART. 9.

Le ou les Ministres compétents sont autorisés à transférer au budget du Comité Central de Coordination les crédits primitivement prévus au budget de l'une ou de l'autre œuvre, pour autant que le libellé des articles et la destination des fonds restent identiques.

ART. 10.

La surveillance de la comptabilité du Comité Central de Coordination est assurée par un Reviser nommé par la Cour des Comptes et soumis à son autorité hiérarchique. Il a un droit de contrôle et de surveillance illimité. Le reviser prend connaissance sur place, sans jamais pouvoir s'immiscer dans la gestion même de l'œuvre, de toutes les opérations comptables, livres, correspondances, procès-verbaux, des situations périodiques et généralement de toutes les écritures quelconques du Comité.

Il fait rapport de sa mission au Conseil d'Administration, au moins une fois l'an, à l'occasion de la confection du bilan et du compte de résultats. Ces rapports sont communiqués au Commissaire du Gouvernement.

Le Ministre du Budget désigne un Inspecteur du Budget qui remplira auprès du Comité Central de Coordination les mêmes devoirs que ceux qu'il exerce auprès du Département ministériel et qui, de plus, aura dans les domaines budgétaire et administratif seulement les mêmes pouvoirs que le Commissaire, tels qu'ils sont prévus à l'article 3. En cas de visa sous réserve de l'Inspecteur du Budget, le Ministre du Budget ou le Comité du Budget statuera, conformément aux articles 20 et 21 de l'arrêté du 20 août 1946.

ART. 6.

De beslissingen van het Centraal Coördinatiecomité worden uitgevoerd door een uitvoerend bureau, waarin de ambtenaar zetelt die leider is van ieder der drie openbare instellingen.

Dit Uitvoerend Comité wordt voorgezeten door de Voorzitter van het Centraal Coördinatiecomité of door zijn afgevaardigde.

ART. 7.

De beslissingen van het gewestelijke Coördinatiecomité worden uitgevoerd door een uitvoerend bureau waarin voor elk werk een door hen afgevaardigd beambte zetelt. Het gewestelijk uitvoerend comité wordt voorgezeten door de voorzitter van het gewestelijk Comité of door zijn afgevaardigde.

ART. 8.

De centrale en gewestelijke Coördinatiecomités vervullen hun opdracht in samenwerking, overal waar zij bestaan, met de plaatselijke of gewestelijke maatschappelijke organismen of diensten die door het Centraal Coördinatiecomité werden erkend.

ART. 9.

De bevoegde Minister of Ministers worden gemachtigd de oorspronkelijk in de begroting van het ene of andere werk voorziene kredieten over te dragen op de begroting van het Centraal Coördinatiecomité, voor zover de tekst van de artikelen en de bestemming van de fondsen dezelfde blijven.

ART. 10.

Het toezicht op de boekhouding van het Centraal Coördinatiecomité wordt verzekerd door een Revisor die benoemd wordt door het Rekenhof en aan diens hiërarchisch gezag onderworpen is. Hij heeft een onbeperkt recht van controle en van toezicht. De revisor neemt ter plaatse, zonder zich ooit in het beheer zelf van het werk te mogen mengen, kennis van alle rekenplichtige verrichtingen, boeken, briefwisseling, notulen, periodieke toestanden en, in het algemeen, van elke welkdanige schrifturen van het Comité.

Hij brengt over zijn opdracht minstens éénmaal 's jaars, bij het opmaken van de balans en van de uitkomstenrekening, verslag uit bij de Raad van Beheer. Die verslagen worden medegedeeld aan de Regeringscommissaris.

De Minister van Begroting wijst een Begrotingsinspecteur aan, die bij het Centraal Coördinatiecomité dezelfde opdracht vervult als deze die hij bij het ministerieel Departement uitoefent en bovendien, alleen op budgetair en administratief gebied, dezelfde machten heeft als de Commissaris, zoals zij in artikel 3 worden voorzien. In geval van visa onder voorbehoud van de Begrotingsinspecteur, doet de Minister van Begroting of het Begrotingscomité uitspraak, overeenkomstig artikelen 20 en 21 van het Besluit van 20 Augustus 1946.

ART. 11.

Le Comité Central de Coordination a capacité de faire tous actes juridiques relatifs à l'accomplissement de sa mission légale, dans les limites de l'arrêté organique.

La capacité d'acquérir ou de posséder des immeubles et de recevoir des dons et legs est toutefois soumise aux restrictions fixées ci-après.

Ne sont pas considérés comme relatifs à l'accomplissement de la mission légale du Comité, les actes d'acquisition ou de possession d'immeubles, à quelque titre que ce soit, au seules fin d'en tirer des revenus, ceux-ci fussent-ils affectés à l'objet de cette mission ou à la création d'établissements nouveaux au profit de ses ayants droit.

Les donations entre vifs ou testamentaires n'ont d'effet que dans les limites fixées par l'article 910 du Code civil.

Si la libéralité comprend un immeuble, l'arrêté fixe, le cas échéant, le délai dans lequel l'immeuble devra être aliéné. Toutefois, un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres peut déroger à cette disposition.

ART. 12.

Le Comité central de coordination est subsidié annuellement par le Trésor public, dans la limite des crédits qui seront portés à cet effet au budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille.

Chaque année, le Conseil d'administration établit le budget du Comité. Ce budget est soumis au Ministre de la Santé publique et de la Famille, et communiqué au Ministre du Budget, et déposé par celui-ci sur les Bureaux des Chambres législatives avant le 1er novembre.

Les budgets et comptes comprennent toutes les ressources et toutes les dépenses de l'Œuvre, sans distinction d'origine ou d'affectation.

Le budget est publié au *Moniteur* dans la première quinzaine de la gestion. Y sont annexés, comme pièces justificatives, le bilan, le compte des résultats, le rapport relatif à la dernière gestion, ainsi que la dernière situation mensuelle de la gestion en cours au moment du dépôt du budget. L'approbation de ce budget par les Chambres est considéré comme acquise par le vote qu'elles émettent sur la subvention, portée au budget du Ministère de la Santé publique et de la Famille.

Au 31 décembre de chaque année, il est dressé, par les fonctionnaires dirigeants, le bilan et les comptes du résultat du Comité. Après approbation du Conseil d'administration, ces documents sont adressés au Ministre pour le 15 mai au plus tard. Le compte est ensuite soumis à la Cour des Comptes dans le même délai. La Cour organise, à l'intervention de son reviseur, un contrôle sur

ART. 11.

Het Centraal Coördinatiecomité is bevoegd om, binnen de grenzen van het organiek besluit, alle rechtshandelingen in verband met de vervulling van zijn wettelijke opdracht te verrichten.

De bevoegdheid om onroerende goederen te verwerven of te bezitten en om giften en legaten te ontvangen wordt, evenwel, aan de hieronder vastgestelde beperkingen onderworpen.

Worden niet beschouwd als verband houdende met de vervulling van de wettelijke opdracht van het Comité, de handelingen tot verwerving of bezit van onroerende goederen, in welk opzicht ook, die alleen ten doel hebben er inkomsten uit te halen, zelfs indien deze bestemd zijn voor het doel van deze opdracht of voor het oprichten van nieuwe instellingen ten bate van zijn rechthebbenden.

De schenkingen onder levenden of bij testament hebben alleen uitwerking binnen de door artikel 910 van het Burgerlijk Wetboek vastgestelde grenzen.

Indien de gift een onroerend goed omvat, stelt het besluit, in gebeurlijk geval, de termijn vast binnen welke het onroerend goed moet worden vervreemd. Nochtans mag een in Ministerraad overlegd Koninklijk besluit van die beschikking afwijken.

ART. 12.

Het Centraal Coördinatiecomité wordt jaarlijks gesubsidieerd door de Openbare Schatkist, binnen de grenzen van de kredieten die te dien einde op de Begroting van het Ministerie van Begroting en van het Gezin worden ingeschreven.

Ieder jaar, maakt de Raad van Beheer de begroting van het Comité op. Die begroting wordt voorgelegd aan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin, medegedeeld aan de Minister van Begroting en door laatstgenoemde vóór 1 November bij de Wetgevende Kamers ingediend.

De begrotingen en rekeningen omvatten alle middelen en alle uitgaven van het Werk, zonder onderscheid van oorsprong of bestemming.

De begroting wordt binnen de eerste twee weken van het beheer in het *Staatsblad* bekendgemaakt. Als bewijsstukken worden er bijgevoegd de balans, de uitkomstenrekening, het verslag betreffende het laatste beheer, alsmede de laatste maandelijks toestand van het lopend beheer op het ogenblik van de indiening der begroting. Die begroting wordt beschouwd als zijnde door de Kamers aangenomen door de stemming die zij uitbrengen over de op de begroting van het Ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin ingeschreven toelage.

Op 31 December van ieder jaar, wordt door de leidende ambtenaren de balans en de uitkomstenrekening van het Comité opgemaakt. Na goedkeuring door de Raad van Beheer, worden die bescheiden uiterlijk op 15 Mei aan de Minister gezonden. De rekening wordt daarna binnen dezelfde termijn voorgelegd aan het Rekenhof. Het Hof richt, door toedoen van zijn Revisor, ter plaatse een contrôle in

place et le charge de certifier la régularité de certaines écritures.

Un comptable justifiable de la Cour des Comptes dirige la comptabilité. Il est chargé des opérations des recettes et des dépenses.

ART. 13.

Le Comité Central de Coordination est assimilé à tous points de vue à l'Etat en ce qui concerne l'application de la loi sur les impôts.

ART. 14.

Tous les trois ans, le Gouvernement fait rapport aux Chambres législatives sur l'exécution de la présente loi.

Il leur sera rendu compte des mesures et opérations concernant la liquidation du Comité.

ART. 15.

Aussi longtemps que l'Administration des victimes de la guerre reste dans les attributions d'un Ministre autre que celui de la Santé publique et de la Famille, ce Ministre exercera la tutelle générale confiée au Ministre de la Santé publique et de la Famille par la présente loi.

Durant cette même période, les arrêtés pris en exécution de la présente loi seront pris ou proposés par le Ministre ayant les Victimes de la Guerre dans ses attributions.

en gelast hem de juistheid van zekere schrifturen te bevestigen.

Een aan de rechtspraak van het Rekenhof onderworpen rekenplichtige bestuurt de boekhouding. Hij is belast met de ontvangsten- en uitgavenverrichtingen.

ART. 13.

Het Central Coördinatiecomité wordt, wat de toepassing van de wet op de belastingen betreft, in alle opzichten gelijkgesteld met de Staat.

ART. 14.

Om de drie jaar, brengt de Regering bij de Wetgevende Kamers verslag uit over de uitvoering van deze wet.

Er wordt hun rekening gedaan van de maatregelen en verrichtingen betreffende de vereffening van het Comité.

ART. 15.

Zolang het Bestuur der Oorlogsslachtoffers onder de bevoegdheid valt van een ander Minister dan deze van Volksgezondheid en van het Gezin, oefent die Minister de door deze wet aan de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin toevertrouwde algemene voogdij uit.

Tijdens ditzelfde tijdperk, worden de ter uitvoering van deze wet genomen besluiten genomen of voorgesteld door de Minister onder wiens bevoegdheid de Oorlogsslachtoffers vallen.

Isabelle BLUME-GREGOIRE,
Suzanne GREGOIRE-CLOES,
Ch. JANSSENS,
J. DESCAMPE.